

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.955 van 10 januari 1997
in de zaak A. 72.721/X-7131.**

In zake : Paul MAHIEU,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. VERMEULEN,
kantoor houdende te KONTICH,
Antwerpsesteenweg 28

tegen :

het Instituut voor Veterinaire Keuring,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat R. DEPLA,
kantoor houdende te BRUGGE,
Karel van Manderstraat 123.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 3 januari 1997 namens Paul MAHIEU werd ingediend door zijn raadsman L. VERMEULEN, advocaat te Antwerpen, om, bij uiterst dringende noodzakelijkheid, de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Minister van Volksgezondheid en Pensioenen van 2 december 1996 waarbij verzoeker voor twee weken geschorst wordt in zijn functie van met opdracht belaste dierenarts;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 6 januari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 januari 1997 om 15.30 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad
A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
L. VERMEULEN, die verschijnt voor verzoeker, en van
Advocaat F. CARRON die, loco Advocaat R. DEPLA ver-
schijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1
en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij
uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten
onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringen-
de noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen
worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevoch-
ten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de
onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of
verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel
kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde
betreft, dat vastgesteld dient te worden dat de bestre-
den tuchtstraf met een aangetekende brief van 2 december
1996 aan verzoeker werd ter kennis gebracht; dat in die
brief aan verzoeker werd medegedeeld dat zijn kringhoofd
de ingangsdatum van de schorsing zou meedelen; dat
verzoeker derhalve reeds begin december de schorsing van
de bestreden beslissing had kunnen vorderen; dat het
feit dat de ingangsdatum van de tuchtstraf pas bij brief
van 30 december 1996 aan verzoeker werd medegedeeld,
geen gegronde reden is om thans de schorsing bij uiterst

dringende noodzakelijkheid te vragen; dat verzoeker de uitvoering van de tuchtstraf heeft afgewacht om een vordering tot schorsing in te stellen; dat aan de eerste voorwaarde om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te bevelen derhalve niet is voldaan,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien januari 1900 zevenennegentig, door :

de H. A. BEIRLAEN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. S. DOMS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

A. BEIRLAEN.